

Universitätsbibliothek Paderborn

**Elogia Societatis Iesu Sive Propvgnacvlvm: Pontificum,
Conciliorum, Cardinalium, Antistitutum, nec non
Imperatorum, Regum, Principum & aliorum Virtute,
Religione, omniq[ue] Literatura illustrium (etiam ...**

Gomez, Cristobal

Antverpiæ, 1681

B. Barthol. à Martyribus Arch. Bracharensis. n. 6

urn:nbn:de:hbz:466:1-38486

Societas
contra fal-
sos rumores
propugna-
tur.

Socij ope-
ribus sibi
gloriosis, &
Deo obse-
quentes.

De Socie-
tatis inno-
centia te-
stimonium.

Societas
emissa ca-
litus ad
horum
temporum
ruinas re-
parandas.

Eius filij
Antifitum
coadiutores
primaque
Instrumen-
ta diuina
gloriae.

5. * A FERDIN. VALDES Supremo tunc Quæsitore, dein Archiepiscopo Hispalensi, literis ad Cæsaraugustanos Quæsitores: Quoniam (inquit) rumor increbuit hic, alibique Cæsar-augustæ, alijsque in Vrbibus Aragonij Regni aliquos è Societate IESV viros apud Sacrae fidei Quæsidores in vinculis detineri, mendatium, quo pietas, & protestas eorum Ordinis impotentius impeditur ad fraudem, & perniciem plurimorum, è re esse censimus in id enixius incumbatis, ut Praefules, ceterosque viros primarios, quos monendos esse censemus sine strepitu, sed omni data opera moneatis, à veritate alienum omnino, quod vulgus immurmurat Societatis viros nostris carceribus mancipatos, quin imo iij sunt simul omnes, ac eorum singuli, ut tum moribus, tum operibus sibi glorio- si, Deo obsequentes in studio, studioque absolutissimæ sele virtutis exerceant. Datis Vallis. Pridie Idus Junij, anno à partu Virg. 1558. Ita apud Euseb. vit. B. Borg. lib. 2. cap. 31. fol. 172.

AB EODEM: Qui cum in Hispania Regnis aliqui spargerent Theatinos (ita Societatis homines evocabant) Lutheri ipso deteriores, auctoritate publica diluendam insam ratus, egregium de pietate Societatis edidit testimonium. Id è falsis rumoribus Deo lucrificante, ut familiæ huius innocentia ad abolendas & presentis, & præteriti suspicções temporis, seuerissimi illius iudicij testificatione tum maximè palam fieret. Ita Par. 2. Hist. Soc. lib. 2. n. 124.

6. A BARTHOL. DE MARTYRIBVS Archiepiscopo Bra- charensi ex generosa S. Dominici familia illustri germine, Præfuleque omnibus Evangelicæ sapientia luminibus claro. Is ut primum designatus Antistes est ad Lainium Generalem ita scripsit: Se multis ab annis sanctæ eius Familia summa devotione & dilectione devinctum esse: quam proculdubio crederet cælitus emissam ad horum miserabilium temporum ruinas & calamitates reparandas. Itaque cum primum adactus esset (vere enim adi- gendus ex obedientia fuit) à Præfide suo onus Ecclesiæ Bracha- rensis subire, mentis oculos coniecisse in Patres Sacrae Socie- tatis,

tatis, tanquam in primos Coadiutores suos in opere Domini, primaque instrumenta diuinæ gloriæ in partibus illis egentissimis. Proinde precari ne sibi Pater in hac re velit deesse. Ecclesiam Bracharensem, sicut primum obtinet in Lusitania, ita latitudine regionis, & innumera multitudine Ecclesiarum Parochialium primam esse: atque adeo quamplurimos populos in summa egestate doctrinæ, & exempli, & ipsum Cleri Ordinem nimium iacere. Aliquot igitur, nimirum decem, aut duodecim, & ad pueros edocendos, & ad conscientiæ nodos explicandos, & ad concionandum attribuat, donec Collegium numeris omnibus pro opibus suis absolvat. Ita in eadem Par. 2. cit. lib. 4. num. 150. Et num. 151. additur:

His ad Lainum perscriptis Sacerdotes duo, unum non Sacerdotem à Patribus Lusitanis impetrat, & Bracharam præmittit: Antistes enim Olyssipone tunc erat, vbi demum consecratus est, administrationemque sui muneric ad lustrandam Diœceseos partem, que propter locorum asperitatem maximè laborabat, inchoaturus comitem secum Ignatium Azebedium, (postea Martyrem inclytum) cum altero Patre duxit: in eaque peregrinatione, ita Ignatius, itemque socius priuatae virtutis studium, publicaque salutis industriam intelligentissimo probarunt Antistiti, ut vbi Bracharam venit, rem Collegij maturarit, cum ibi nulla usque tunc admissa esset Religio, ne dum Dominicana.

7. AB HISPALENSI Archiepiscopo, qui præ ceteris laudibus Societatis Mirari se, dixit, quod inter tot ex ea Concionatores tam lubricis temporibus, nemo unus eorum deprehensus esset, minus orthodoxum quid docere. Sic Ibid. lib. 5. num. 8.

8. A DANIELE BRENDELIO Archiepiscopo Moguntino: Qui cum affigeretur publice libellus, quo ciues admonebantur, ut cauerent LESVITAS, qui per nomen instituendæ inuentutis ad eam depravandam venirent, & cum multi e Dynastis, & Canonico- rum Concilio nostrum in Vrbem reluctarentur ingressum, auresque Archiepiscopi assidue obtunderent, omnibus hoc ille responsi dabat:

M

Vos

Desideran-
tur ad pue-
rorum edu-
cationem,
& ad alia
munia.